ÖNCÜ İŞÇİ

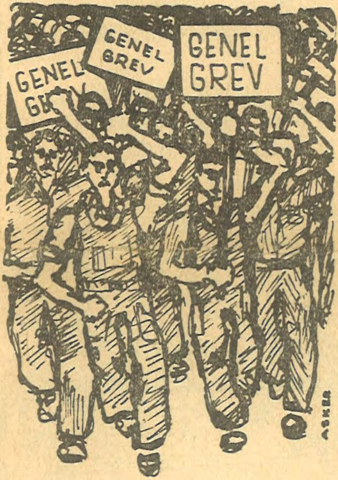
ZAFER İŞÇİ SINIFININDIR

YIL : 1 SAYI : 2 — ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR — FİATI : 25 KURUŞ — 5 MART 1971

1971 YILINDA HEDEFİMİZ:

GENEL GREV

İŞÇİ SINIFI 1970'de ekonomik mücadelesinde, sendikal mücadelesinde başarılar kazandı. 15 - 16 Haziran Büyük Direnişi yiğit işçi sınıfımızın gücünü dosta, düşmana gösterdi. İstanbul'da, İzmit'te, İzmir'de, Adana'da, Ankara'da, yurdun dörtbir köşesinde yüzbinlerce işçi yürüdü. Kurşuna, süngüye göğüs gererek yürüyen yüzbinler zalimlerin, hakim sınıfların yüreğine korku saldı. Hakim sınıflar hemen, işçi sınıfının bu şahlanışına isyan diyerek sıkı - yönetim ilân ettiler. Sıkıyönetim boyunca yüzlerce arkadaşımız işten atıldı, binlerce arkadaşımız mahkemelere verildi. İşçi sınıfımız yeni şehitler verdi. Ama işçi sınıfımız sıkıyönetim boyunca ve ondan sonra mücadelesine korkmadan, yılmadan devam etti. 15 - 16 Haziran ispatladı ki, artık ekonomik mücadelenin; sendikal mücadelenin sınırları aşılmıştır.

15 - 16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, işçi sınıfımızın eksikliklerini ortaya çıkardı. Ona yeni görevlerini gösterdi. İşçi sınıfımızın en büyük eksikliği kendi siyasî partisinin olmayışı idi. Yani örgütsüzdü. 15 - 16 Haziran direnişi namuslu sendikacılığın örneğini veren DISK ve diğer devrimci sendikaları aşmıştı.

yaşasın GENEL GREV

15 - 16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, hakim sınıfların hazırladıkları kalleşçe ve namussuzca bir oyun üzerine yapılmıştı. Hakim sınıflar, işçi sınıfımızın, istediği sendikayı seçmek hürriyetini kısıtlamak, böylece devrimci sendikaları zayıflatmak istiyorlardı. Onların tek hedefi Amerikancı patronlara satılmış TÜRK - İŞ'i güçlendirmekti. Bunun için getirilen 274 - 275

(Devamı Sayfa 3'de)

Karapınar köyünde

TOPRAK İŞGALİ

Gelişen işçi hareketlerinin yanı sıra işçi sınıfının başlıca dostu, mütefiki yoksul köylülerin hareketleri de sürüyor

Karapınar köyünde 100 kadar yoksul köylü 1500 dönümlük hazine arazisini işgal etmişlerdir Aralarında anlaşan köylüler köydeki zenginlerin ve jandarmanın müdahalelerine yiğitçe göğüs gererek işgali gerçekleştirmişlerdir.

Karapınar ve daha binlerce köyün giriştiği bu mücadelenin en büyük destekleyicisi mutlaka işçi sınıfı olmalıdır.

İŞÇİLERİN en yakın kavga arkadaşı KÖYLÜLERDİR köyünle bağ kur mektup yaz işçi sınıfının davasını onlara anlat

BAŞYAZI

Kim ilerici, Kim gerici

İşçi Osman SAYKUN

İlerici derler, gerici derler, gelin birlikte tanıyalım bunları. Yalnız başlamadan evvel benim çarşaf giyen anamın, beş vakit namazını kılan babamın asla gerici olamayacağını belirtelim.

Dünya kurulalıdanberi bir ezenler, ki bunların sayısı fazla olmamıştır, bir de ezilenler olmuştur. Ezenler yani hakim sınıflar, ezilenler yani halk üzerindeki sömürülerini devam ettirmek için her yola başvurmuşlardır. Bunlar kendi sınıf egemenliklerini devam ettirmek için dini siyasete karıştırmışlardır. Sırf seçmenlerine hoş görünmek için "Biz değil miydik meclise cami yaptıran" deyip halkımızın alın terini sömürdükleri yetmiyormuş gibi bu defa da dini duygularını istismar ederek bir dört yıl daha halkımızı soymak isterler. İşte onlar gerçek gericilerdir. Bir bakarsınız kendileri dinin savunucusu gibi görünürler. Oysa yaptıkları dediklerine taban tabana zıttır. Hayır kardeşlerim. Bir dalavere iş olsa gerek bunda. Din yanlız ezilenler, işçiler, köylüler, için olacak kendileri için olmayacak. Dediğmiz gibi bu hakim sınıflar kendi sömürü çarklarının dönmesi için her yola başvururlar.

Dünya tarihine bir göz atarsak önce feodal toplum yani toprak ağalarının düzeni vardı. Gelişen burjuva sınıfı feodal düzeni yıktı. Kendi sınıf hakimiyetini kurdu. Fakat burjuva sınıfının ortaya çıkmasıyla bir de işçi sınıfı oluştu. Yeni doğan herşey elbette güçlüdür ve gelişecektir. Feodal toplumu yıkıncaya kadar ilerici olan burjuva sınıfı işte o andan itibaren gerici olmaya başladı. Bunlar sömü-

(Devamı Sayfa 3'de)

Gelişen mücadelemiz

Geçtiğimiz yıl zivresine ulaşan işçi sınıfı mücadelesi son günlerde iyice yoğunlaşmıştır. Ülkemizdeki ekonomik kırizin yükünü biz işçilere yüklemek isteyen işbirlikçi patronlar ve onların iktidarına karşı işçi sınıfının cevabı DİRENİŞ oluyor.

Eskişehir'deki ENTİL fabrikasında 60 gün önce başlayan grev hala sürmektedir. Yiğit Entil işçileri haklarını alıncaya kadar grevde kararlıdırlar.

ELSAN'DA GREV

Sarı Metal - İş'in Etimesut'taki ELSAN Elektrik motorları fabrikasında başlattığı grev de henüz sürmektedir. Saatte 95 kuruş zammı muazzam bir zam gibi gözetmeye çalışan Sarı Metal - İş Sendikası grev boyunca işçiyi patrona en uygun fiata satmak için fırsat kollamaktadır. Ancak gerek ÖNCÜ İŞÇİ gazetesi gerekse ELSAN işçileri Sarı Metal - İş'in bu oyununu bilmekte ve gayet uyanık beklemektedir.

UNİ ROYAL'DE GREV

Bir Amerikan şirketi olan İzmit'teki Uni Royal Lâstik fabrikası işçileri direnişe geçmişlerdir. Direnen işçiler mücadelelerinin Amerikan emperyalizminin Türkiye'den kovulmasına kadar süreceğini belirtmişlerdir.

Ayrıca bu grevlerden başka Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde 100 lerce grev sürmektedir. Zafer İşçi sınıfınındır.

DEVRİMCİ MÜCADELEDE

işçi-gençlik birlikte

17 Şubat Çarşamba günü Hacettepe'de hastane ve inşaat işçileri direnişe geçmişti. Çok sınırlı ekonomik ve sosyal haklara sahip olan ve büyük baskılar altında bulunan işçiler uzun zamandan beri mücadele ediyorlardı. En son olarak ödemelerin yapılmaması üzerine yeniden direnişe geçildi. Bunun üzerine Amerikancı yöneticiler okula polis çağırdı. Polis, haklı davaları için direnen işçi kardeşlerimizi döverek emniyete götürdü.

Bundan sonra, işçileri destekleyen öğrencilere saldırıldı. 5 saat mücadele eden devrimci gençler kurşunlandı. Polis, bomba, tüfek, tabanca ile saldırdı. Yakalanan gençler iktidarın sivil milisleri faşist köpeklere dövdürüldü. Gençlere işkence yapıldı.

İşçilere ve gençlere yapılan bu saldırıları protesto eden Hacetepe doktorları direnişe geçti.

Hacetepe'de işçilere gençle-

(Devamı Sayfa 3'de)

yaşasın halk savaşının zaferi

Amerika şimdi de Laos'a saldırdı

Dünya halklarının baş belâsı Amerikan Emperyalizmi yıllardır, Hindiçini yarımadasında kanlı bir savaş sürdürmekte.

1954'ten beri Vietnam topraklarına saldıran ABD ve onun işbirlikçisi Güney Vietnam geçtiğimiz yıllarda *Güney Vietnam Halk Ordusu* ve K. Vietnam birlikleri taarrından perişal edildi.

Bu durumda Vietnam'da daha fazla kalamayacağını anlayan ABD bölgedeki sömürüsünü devam ettirebilmek için bu sefer Kamboçya'ya saldırdı.

Ne varki *Kamboç Halk Ordusu* da Amerika'lılara ve işbirlikçilerine gerekli dersi verdi. Kısa bir sürede Kamboçya'nın üçte biri Amerika'lılardan ve işbirlikçilerden temizlendi.

İşte Amerika'nın Laos'a saldırısı hem Vietnam'da hem de Kamboç'da yenilmesi üzerine başladı. 10 binlerce Amerika'lı Laos'a girdi. Ama *Laos Halk Kuvvetleri* ve Kuzey Vietnam birlikleri şu anda Amerikan kuvvetlerinin büyük kısmını imha etmiş durumda.

Böylece Hindiçini yarımadasında *HALK SAVAŞININ ZAFERİ* iyice yakınlaştı. *Artık emperyalizm ve işbirlikçilerinin sonu yakınlaştı.*

KAPİTALİST İNGİLTERE'DE İŞSİZLİK

Kapitalizmin içine girdiği ekonomik buhran sonucu bütün en büyük kapitalist ülkelerin ekonomileri alt üst olmuştur. Dünyanın en büyük kapitalist ülkelerinden İngiltere'de de işsiz sayısı 1 milyona yaklaşmıştır.

Artık patronların düzeni kapitalizm içine girdiği batağın dibine doğru hızla yol almaktadır. Can çekişen kapitalizmin gebermesi yakındır.

Zafer Arap Halkınındır

Bir yandan emperyalizmin Ortadoğu'daki ileri karakolu İsrail'e karşı dövüşen *Filistin Gerillaları* öbür yandan da işbirlikçi Ürdün Krallık iktidarıyla uğraşıyorlar.

Son olarak Ürdün Krallık kuvvetleri İsrail'in işgal ettiği Arap topraklarına hücum eden Filistinli Gerillalara arkadan saldırmıştır. Böylece kurtuluş savaşçıları iki ateş arasında bırakılmıştır.

Ancak zafer ergeç Filistin Gerillalarının olacaktır.

Yaşasın Halk Savaşının Zaferi.

ABD Ürdüne Tank Verdi

ABD, Ürdün'e Tank Verdi.

Amerika Birleşik Devletlerinin Orta Doğu'daki Arap Halklarının mücadelelerine karşı kul landığı Ürdün Hükümetine beş yüz tank verdiği açıklanmıştır.

Arap Halklarını ve Arap ülkelerinin bütün zenginliklerini sömürmek isteyen Amerikan emperyalizmi, Ürdün'e verdiği tankları da yurt sever Arap gerillalarına karşı kullandırtacak. Yani Arap halkları bir yandan asıl düşmanları Amerikan emperyalizmine karşı savaşırken bir yandan da kendi içlerindeki haine, Amerikan'ın satın aldığı hain Ürdün Hükümetine karşı savaşıyorlar.

Zafer er geç haklı olanındır. Yani Amerikan Emperyalizmine karşı savaşan Arap halklarının olacaktır.

NİÇİN BÖYLE

Niçin Uyutulduk

İşçi
Yusuf Yıldırım

Bugüne kadar hep uyutulduk demiştik geçen yazımızda. Niçin uyutulduk? Köylerde ağalar, şehirlerde patronlar bol kazançlarını bizlerden hep, türlü yalan ve uydurma sözlerle ;"şu günah, bu günah"; "kader bu" diyerek gizlediler ve bizleri uyuttular. Bizler uyandıkça uydurmalar, baskılar, ezilmeler ve kurşunlanmalar daha da çok artmaktadır. Halbuki bütün saltanatlarını, ellerini hiç bir işe vurmadan, sırtımızdan vurdukları vurgunlarla yaşar dururlar.

Bizim yaşantımızla patron ve ağaların yaşantısı hiç birbirine uymaz. Bugün şarkta hayvanlarla insanlar bir arada yatıp kalkmaktadırlar. Yaşanılan evler hayvanların gübreleriyle sıvalıdır. Ama ağaların odaları, evleri o köyün en iyi bir semtinde, havadar yerlerde kurulur. İçerisi halılar ve keçeler, tüy minderlerle donatılmıştır... Yedikleri yemek, giydikleri elbiseler de ona göredir.

Şehirde patronlar fabrikalarda bizleri yine en az 8 saat bir köle gibi çalıştırır. Herbirimizin sırtından 100 ilâ 150 lira kazanç sağlar. Halbuki bu kazanç bütün değeri yaratan bizim hakkımızdır. Ama patron bize en çok 25 lira verir. Düşünelim bir kere, 100 kişi çalıştıran bir patron, bir kişinin alın terinden 150 çalarsa bir günde havadan 15000 lira kazanır. Biz ise 25 lira ile evimize gideriz. Evimiz de gecekondudur. Yani köydeki kardeşlerimizle bizim hiçbir farkımız yoktur. Bizler de aynı hayvan gibi yaşarız. Çünkü böyle yaşamaya mecburuz. Zira kanunları yapan, bizi böyle yaşamaya mecbur kılan patronlar ve ağalardır, onların iktidarıdır. Onlar diledikleri gibi idare ederler. Sıkıştıkça zam yapar, vergi koyarlar. Başları sıkıştıkça bize baskıyı artırırlar.

Ama bu baskılar bizi yıldıramaz. Bizler, daha çok grevler, boykotlar, işçiler yapacağız. Ama bizim meselemiz kesin olarak kendi iktidarımızı biz kendimiz kurduğumuz zaman halledebilinir. Bizim esas meselemiz köylü kardeşlerimizle birlikte işçi sınıfının kendi iktidarıdır. Çünkü ancak bu şekilde kendi kanunumuzu kendimiz yapabiliriz.

Bundan sonraki yazımızda "Niçin Böyle'nin" diğer sorularına cevap vereceğiz.

KARANLIKTAN - AYDINLIĞA

Kapitalist (Patron) belli bir mal üretmek için bina, makine, hammadde, yakıt ve işçinin 8 saatlik işgücünü satın almakla işe başlar.

İşgünü 8 saat olduğundan bu yazıda bizi ilgilendiren bir günlük üretim; bir günlük masraf ve bir günlük ARTI - DEĞER'dir.

Sabah 7.30'da veya 8.00'de üretim başlar. Hammaddeler, mal'a dönüşür. Üretilen mala, üretim başlamadan önce varolan hammadde, yakıt, fabrikanın aşınma payı ve işçinin ücreti girer. Bütün bunlar belirli bir para tutarıdır. Ama üretilen mal bunların toplamından oldukça yüksek bir fiyata satılır. Bu aradaki fark işçilerin emek harcayarak üretime kattıkları, yarattıkları değerdir. Emeğin bir ürünüdür.

Bir günlük çalışma sonunda yarattığımız değer pazara sürülüyor ve patron da kâr ettiğine ve malın satışında üzerine eklenen miktar ücretimizden fazla olduğuna göre aradaki fark kapitaliste yani patrona gitmekte ve bunun da asıl sahibi bizler olmaktayız.

Demek ki, fabrikada çalıştığımız sürenin bir kısmında kendimiz için, bir kısmında da patron için çalışıyoruz. Demek ki, yarattığımız değer ikiye ayrılıyor :

1) İşgücümüzün karşılığı ücret; (Değişken Sermaye)

2) Artık - Değer.

Buna göre bizim çalışma zamanımız da ikiye ayrılır.

1) Zorunlu çalışma zamanı : Biz bu süre içinde kendi işgücümüzün değerini üretiriz.

2) Kapitalist için Artı - Değer üretme zamanı.

Şimdi buraya kadar anlattıklarımızı Ankara'da çelik kütük üretilen Demsan Fabrikasına bakarak ispatlayalım.

1 günlük üretime girenler :

Fabrika + Mammadde + Amortisman. Bunlar her günlük üretim için sabit bir para miktarıdır. Bunlara değişmeyen sermaye diyebiliriz. Biz buna (S) diyelim. İşçilerin işgücüne ödenen para, bu işçi sayısına ve ücrete bağlı olarak değişir. Bundan dolayı bu miktara değişken sermaye diyebiliriz. Buna da (D) diyelim. Bunu paraya çevirelim :

S = Fabrika + 4125 liralık elektrik + 18000 liralık hammadde + 5000 liralık günlük aşınım.

D = 90 işçi × 20 lira = 1800 lira ücret tutarı.

$$S + D = \frac{\text{Fabrika} + 27125}{S} + \frac{1800}{D}$$

1 günlük üretim biterken, 384 tane demir kütük üretilmiştir. Tanesi 250 liradan 96000 lira yapar. Fabrika üretim öncesinde ve üretim sonrasında değişmeden kalmakta ve yeniden üretime katılmaktadır. Bu yüzden hesaplardan çıkarabiliriz. Üretime giren S + D = 27125 + 1800 lira idi. Yani S + D = 28925

Bir günlük üretimden sonra elde edilen değer 96000 lira: 96000-28925 = 67075 lira işçinin emeği ile yaratığı ve kapitalistin (Demsan patronunun karşılığını ödemeden) elkoyduğu değer. Neden mi?

İşçiye günde 1800 lira ücret veriliyor. İşçi kapitliste 67075 lira hediye ediyor. Bun uşöyle yazabiliriz:

$$96000 = \frac{27125}{S} + \frac{1800}{D} + \frac{67075}{A}$$

(S D), (S D A) yı yaratıyor. A, 67075 lira yani artık - değer dediğimiz miktar.

Karşılığında 1800 ödenen emek 67075 liralık artık - değer yaratıyor. Artık - değeri ücrete bölelim :

$$\frac{A}{D} = \frac{67075}{1800} = \text{yani işçilerin aldık-}$$

ları ücretin 37 mislini patrona hediye ediyor.

90 işçi 67075 liralık yeni değer yaratıyorsa her işçi 8 saatte 744 liralık değer yaratıyor. Bunun 37'de biri yani 20 lirası bize ücret olarak veriliyor. 8 saat 480 dakika olduğuna göre, bir dakikada üretilen değeri hesaplayalım :

$$\frac{\text{Toplam Değer}}{\text{Dakika}} = \frac{744}{480} = 1.55 \text{ lira}$$

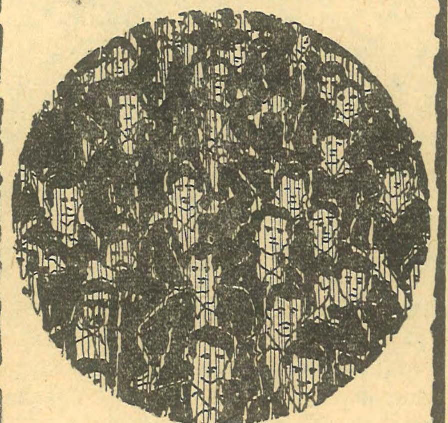
Demek ki, dakikada 1,5 liralık değer yaratıyor. Alınan ücret 20 lira olduğuna göre ücretin kaç dakikalık çalışmaya karşılık olduğunu hesaplayalım :

$$\frac{\text{Ücret}}{\text{Dakika başına değer}} = \frac{20}{1,5} = 12,2 \text{ Dk}$$

Demek ki, Demsan işçilerinin aldığı ücret 12,2 dakikalık çalışmanın ürünüdür. Besbelli ki, işçi, bir günde, 12,2 dakika kendisi için, 467,8 dakika patron için çalışıyor. Kısacası arkadaşlar. Demsan işçilerin emeğinin yüzde 2,7 si kendilerine, yüzde 97,3 ü patronun cebine giriyor.

Patron Kârı

Yazan :
İşçi Zeki SANLI

FABRİKALARDAN HABERLER

Devrimci BASIN-İŞ'i

Tanıyalım, Destekliyelim

Darphane ve Damga Basımevi'nde en az aylık zam 510 lira

DİSK'e bağlı Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası (kısa adı BASIN - İŞ) yapılan çeşitli baskılara ,oynanmak istenen çeşitli oyunlara karşılık her gün biraz daha gelişiyor, her gün yeni bir başarı kazanıyor.

Devrimci, öncü işçi olmanın bir gereği de, gerçek devrimci çizgiye yaklaşmak çabaları içinde olan bu sendikayı desteklemek, güçlendirmek.. Küçük işyerlerinde çalıştıkları için baskılara uğrayan ya da bu sendikanın varlığından, çalışmalarından habersiz basın işçilerini, bu sendika saflarına katmak için, onlarla ilişkiler kuralım. Basın işçisi kardeşlerimizi de elbirliği ile uyaralım...

Şimdi bu sendika neler yaptı, ne başarılar kazandı, bunu beraberce görelim.

DAMGA VE DARPHANE SÖZLEŞMESİ

İstanbul'da Millî Eğitim Bakanlığına bağlı, dev bir basım evi var. Damga ve Darphane Basımevi.. Burada, BASIN - İŞ'in 340 üyesi çalışıyor.

BASIN - İŞ burada, geçtiğimiz günler içinde ,mükemmel bir sözleşme yaptı. Aylık zam tam 510 liradan başlıyor.

Oysa, Türk - İş'e bağlı sendika, gene Millî Eğitim Bakanlığına bağlı Millî Eğitim Basımevi'nde, iki yıl için sadece % 10 zam almıştı. Eline 60 ira, 80 lira gibi gülünç zamlar geçen işçiler çoktu.

Aynı işverenden devrimci BASIN - İŞ bu hakları alırken, sarı sendikanın yaptığı sözleşme elbette basın işçilerini bir kere daha uyandırdı.

Genel Grev

(Baştarafı Sayfa 1'de)

sayılı kanunlar işçi sınıfımızın mücadele silâhı G R E V HAKKI'nı boğazlamak istiyor du. Ama işçi sınıfımız buna karşı direnerek; bilincini, gücünü ve azmini soysuzlara, hakim sınıflara ve uşaklarına gösterdi. İşçi sınıfımız elde ettiği hakları kanının son damlasına kadar savunma kararında olduğunu ortaya koydu. Ve 15 - 16 Haziran Direnişi, artık menfaat grevleriyle yetinilmiyeceğinin, genel grev hakkı için mücadele verileceğinin habercisiydi.

Yakında, 15 - 16 Hazirandan daha büyük ve daha güçlü yeni direnişler olacaktır. Çünkü işçi sınıfımıza yeni oyunlar oynanmak isteniyor. Çünkü *işçi sınıfımız, sınıf mücadelesinin ilk adımını, GENEL GREV hakkını elde etmek istiyor.* 1971 elbette 1970'i aşacaktır. *İşçi sınıfımız,* mutlâka, hakim sınıfların iktidarını etkiliyebilmek için *politik grev hakkını alacaktır.* İşçi sınıfımız hakim sınıfların iktidarının bizim çıkarlarımıza uygun hareket etmesi ve aleyhimize karar vermesini önliyebilmek için politik grev hakkını alacaktır.

Unutmıyalım ki, emeğimizin hakkını, alın terimizin karşılığını tam olarak, ancak, kendi iktidarımızı kurduğumuz zaman alabiliriz. *Bunun için de siyasal mücadelemizi hızlandırmak ve güçlendirmek zorundayız.*

EKONOMİK MÜCADELEDE BAŞARI, POLİTİK MÜCADELEMİZDEKİ BAŞARIYA BAĞLIDIR.

POLİTİK MÜCADELEMİZİN İLK ADIMI GENEL GREVDİR.

GENEL GREV HAKKINI ALMAK İÇİN MÜCADELEMİZE HAZIRLANMALIYIZ.

1971 MUTLAKA GENEL GREV YILI OLACAKTIR.

Ankara döküm Maden-İş'de

Esenboğa yolu üzerinde kurulu bulunan Demir Çelik Döküm Fabrikasında çalışan işçiler topluca Devrimci Maden - İş Sendikasına kaydoldular. Demir Çelik'in yiğit işçileri haklarını almakta kararlıdırlar.

Şimdi Demir Çelik işçileri yanlarındaki Harmak Fabrikası işçilerinin de Maden-İş'e girmesi için çalışacaklardır.

Muratsal işçisi kararlı

NİYAZİ MALCANLI

Muratsal'da yol parası hariç hiç bir hakkımız verilmiyor. Mesela ikramiye, yemek, servis elbise gibi haklarımız. Ekmeği bile patrondan para ile alıyoruz.

Ayrıca ücretlerimiz de çok düşük. 7 senelik bir işçi brüt 400 kuruş alıyor. İlk girenler ise 225 kuruş alıyor. O kadar ağır iş yapan bu arslan gibi işçiye yazık değilmi.

Ama biz bütün Muratsal işçileri hakkımızı almakta kararlıyız.

İşçi - Gençlik

(Baştarafı Sayfa 1'de)

re yapılan saldırılar, başta işçi sınıfı olmak üzere halkımızın devrimci mücadelesine yapılan saldırı nın bir parçasıdır.

Başyazı

(Baştarafı Sayfa 1'de)

rüye, baskıya ve zulme dur diyen işçilerin, köylülerin, tüm ezilen yoksul halkımızın demokratik haklarını almak için gittikçe güçlenen mücadeleleri karşısında, bizleri kâh zindanlarda çürütmek,, kâh öldürmek isterler.

Burjuva sınıfının düzeni olan kapitalizmde herşey kâr içindir. Patronların kârı işçilerin karşılığını ödenmeyen emeğinden meydana gelir. Burjuva sınıfının yaşayabilmek için işçi sınıfına ihtiyacı vardır. İşçi sınıfı modern ve en ilerici sınıftır. Yöneten hakim sınıflar, egemenliklerini sürdürmek için halkın inançlarıyla uğraşır görünmekteler. Ama dünyadaki bütün namussuzlukların kaynağı bunların elinde düğümlenir. Sömürülerini sürdürmek ve ezilen sınıf ve tabakaları sindirmek için bilimi kullanmaktadırlar. Savaşları çıkaran, halkları birbirine kırdıran yine bunlardır.

Bir toplumda ilerici olmak, ülkenin çoğunluğunu teşkil eden halkın (İşçilerin, köylülerin) çıkarlarını savunmak, onların kurtuluşu için mücadele vermektir. Bugün ülkemizde kendini işçilerin, köylülerin davasına adamış namuslu aydınlar, devrimci gençler, işçiler ve köylüler toplumun daha ileri gitmesini savunduklarından dolayı ilerici, patronların, toprak ağalarınımı, işbirlikçi vatan hainlerinin çıkarlarını koruyanlar gericidirler.

Kendisinin ve kendisiyle birlikte diğerlerin kurtuluşunu sağlayacak olan toplumun asıl gücü işçi sınıfıdır. Kurtuluş onun siyasî iktidarındadır.

Yaşasın işçi sınıfının siyasî iktidar mücadelesi!

ÖNCÜ İŞÇİ

Sahibi : Yusuf YILDIRIM
S. Müdür : Mete DURAL
Yönetim Yeri : Hanımeli Sk. 5/15 Sıhhıye — ANKARA
Dizgi ve Baskı : TÖYKO matbaası

Lili işçisi yılmaz

Lili Fabrikasında çalışanların hafta ortasında hastalanınca i şyerinden vizite kâğıdı almaları çok zordur. Çünkü patron bizden çok, kârını düşünür. Hafta içinde hastalanan arkadaşlar hasta hasta hafta sonuna kadar çalışmak zorunda kalırlar.

Ayrıca iş yerinde dışarıdan gelen telefonda işçinin görüşmesi de zordur. Çünkü telefonla konuşmak zaman alır ve bu geçen zaman da patronun menfaatine aykırıdır. Ama Lili işçileri bütün bu zorluklara ve baskılara karşı yılmamakta ve korkmamaktadır.

Demsan'da durum

Geçen sayımızda çıkan yazıyı eksik bulan bazı Demsan işçileri ÖNCÜ İŞÇİ'ye aşağıdaki bilgileri vermişlerdir.

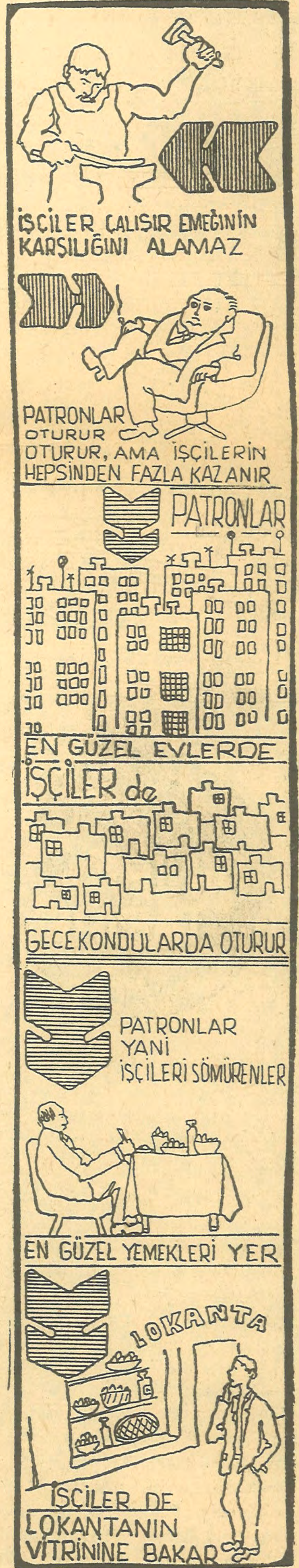
1 — Demsan'ın tuvaleti içeri girilmez bir halde. Koleranın her an mevcut olduğu bir yer.

2 — Soyunma dolapları yok denilecek kadar kifayetsiz ve soyunma odası soğuk. Ve durulmaz bir halde. Her an için zatüre olabiliriz.

3 — Aynı şekilde yemekhane de çok soğuk. Sağlığa da uygun değil.

4 — Biz işçilerin üzeri her vardiyada bir hırsız gibi aranıyor.

BİR GRUP DEMSAN İŞÇİSİ

Geçen Yılın İşçi Olayları

Derleyen :
LİLİ İşçisi
MUSTAFA DEMİR

Geçtiğimiz yıl işbirlikçi iktidar, işçi sınıfının sendika kurma ve istediği sendikaya girme haklarını elinden almak istedi. Ve bu amaçla yeni bir kanun tasarısı hazırladı. Yeni kanun tasarısı işçi sınıfını bölecek, parçalayacak ve sonunda götürüp iktidara yani patronlara satacaktır. Kısacası iyice köle yapacaktır.

Ama sınıfımız bu oyunun farkına vardı. İktidara, patronlara ve sarı sendikalara karşı direnişe geçti.

15 - 16 Haziran günlerinde işçiler işlerini bıraktılar. Komşu fabrikaların işçileri ile birleşerek yürüyüşe başladılar. Kahrolsun Türk - İş, patronsuz Türkiye, Kahrolsun Amerika, İşçiyiz Haklıyız, İşçiyiz Güçlüyüz gibi sloganlar bütün İstanbul'u kapladı. ŞANLI 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ BAŞLADI. Bu direnize 100 bin işçi katıldı. Üç koldan yürüyüşe geçen işçiler her fabrikanın önündeki yeni katılmalarla çoğalıyorlardı. Üç koldan yürüyen işçilerin hedefi bir noktada toplanmak ve gür seslerini işbirlikçi iktidara duyurmaktı. Direnişe Türk - İş'e bağlı fabrikaların işçileri dahi katılmıştı. Çünkü artık onlar da SARI SENDİKACILIĞIN ÇEMBERİNİ KIRMAYA KARARLIYDILAR.

Ama yürüyen, direnişe geçen işçilerin karşısına polis ve jandarma dikildi. İşçilerin yürüyüşünü engellemek için barikatlar kuruldu. Polis ve jandarma işçiye hunharca saldırdı. Copla, tabancayla hatta tankla. Ama işçiler korkmadan döğüştüler. Ve çoğu zaman barikatları yardılar Saldırganları alt ettiler. ÇELİK ADIMLARLA HEDEFE DOĞRU YÜRÜDÜLER.

Sınıfımız bu direniş boyunca üç şehit verdi. Ama yılmadı. Mücadeleye devam etti. ZAFERE DOĞRU YÜRÜDÜ.

Bütün halkın öncüsü olduğunu,

En yiğit, en devrimci sınıf olduğunu,

Dosta düşmana ilân etti, 15-16 HAZİRAN ŞANLI İŞÇİ DİRENİŞİ halkımıza iyi bir örnek oldu. Direnişimiz sırasında ölen üç kardeşimizin ölüleri mücadelemize örnek oldu. Zafere giden yolu öğrendik. Başarıya biraz daha yaklaştık.

YAŞASIN İŞÇİ MÜCADELESİ

YAŞASIN HALKIMIZ.

GÜCÜMÜZ
BİRLEŞMEK-TEŞKİLATLANMAKTIR

İşçi Kâmil Arkadaş

İşçiler patronların karşısında ezilmemek ve kendi düzenini kurabilmek için birleşmelidir.

Birlik bir çatı altında olur. İşçiler birleşmek için bir teşkilâtta toplanmalıdırlar. Bunlar, patrona karşı mücadelede sandikalar, kendi düzenimizi kurma mücadelemizde siyasî partilerdir. Ama patronların kurduğu, gözettiği sendikalar yani sarı sendikalar ve patronların, toprak ağalarının bir cümle işçi ve köylülerden uzak ve ona düşman olanların kurduğu partiler işçi hakkını aramazlar.

Sarı sendikalar ise

İşçiden aidat alır ve onların emeğini patron için en uygun fiatla patronlara satar. Yaptıkları her toplu sözleşmeye iki üç sene müddet kor. Bunlar işçilerin hakkını arayan sendikalar olmayıp birer kazanç müessesesidir. Bütün düşünceleri işçiyi patrona satarken alacağı hissedir. Senden aidat alır ve kalleşçe emeğini patronlara satar. O paralarla en büyük eğlence yerlerinde eğlenir. Onların düşünceleri ve fikirleri senin fikirlerine benzemez. Pahalılık artmış, geçinmek imkânı kalmamış onların aklına gelmez. Onlar senin alın terinin karşılığını alarak geçiniyordur. Yiyecek, giyecek ve ilâç fiatları artmış bunları düşünmezler. Zaten artıran kendileridir. İşçi arkadaş, senin emeğinin karşılığı ile patronlar tarafından satın alınan bir sendikadan, bir işçi olarak neler bekleyebiliriz?

İşçi kardeş, bir sarı sendika üyesi isek en kıza zamanda oradan ayrılalım. İşçi kardeşlerimizin kurduğu ve yönettiği işçilerin haklarını arayan devrimci sendikalara üye olalım. Arkadaşlarımız sarı sendika üyesi ise onları da kendi sendikamız olan devrimci sendikalara geçmesini sağlayalım. Patronların karşısında ezilmeden, gülünç duruma düşmeden emeğimizin karşılığını alalım.

ARAMIZDA TOPLANALIM
KONUŞALIM-TARTIŞALIM
EYLEM PLANLARI
YAPALIM
BIKMADAN USANMADAN
EYLEMLER DÜZENLEYELİM

İŞÇİ SINIFI TARİHİ

İşçi Derviş KARAABALI

Tarihimizde ilk büyük hareket 1873 yılında İstanbul'da tersane işçilerinin greve gitmesi sonucu doğmuştur. Bu, dönem tarihimizde, işçi sınıfının uyanış ve ekonomik mücadeleye başlama dönemi olarak ortaya çıkmaktadır.

24 Ocak 1873 de Tersane şantiyelerinde çalışan işçiler, iki gün süreyle iş bırakmışlar ve Babıali'ye giderek Sadrazam'a bir dilekçe vermişlerdir. Bu dilekçede "aydan beri ücret almadıklarını bildirmişlerdir, Sayıları 500 olan işçiler daha sonra Babıali'den ayrılmışlardır. O tarihlerde çıkan bir gazetede grevle ilgili olarak şunları okumaktayız: "İşçiler, yiyecek ekmekleri olmadığını, bir aydan beridir gündüz dilenerek akşam tedariki evkat eylediklerini, ekseri gece yakacak od bulamadıklarını beyan ediyorlar" Yine başka bir gazetede şunlar vardır: "Geçen Cuma günü tersane amelesi, bahriye zabıtanının tayın ekmeklerini yağma etmiştir. O gün epeyce ehemmiyetli bir arbede olmuş, işçilerden birkaç kişi yaralanmış. Bunlardan en az alacaklı olan 4 bin kuruş istiyormuş.

Görüldüğü gibi, bu grev kendiliğinden doğmuş ve tamamen ekonomik istekler için yapılmıştır. Ayrıca grevin bir buhran dönemine rastlaması önemlidir. İmparatorluk iflasa doğru gitmekte ve devlet işçilerin ücretlerini ödeyememektedir. 11 ay Tersane işçilerine ücretleri verilmemiştir. Kadınların, çoluk çocuğunda katıldığı bu hareket, aç insanların ekmekleri yağma etmesi sonucunu vermiş ve hükümet güçleriyle işçiler karşı karşıya kalmışlardır. İşçilerden yaralananlar olmuştur. Halkın gözü önünde olan bu olaylar diğer kesimlerde çalışan işçilerin greve gitmesine yol açmıştır.

1873 yılında 500 - 600 kişilik bir işçi kitlesinin greve gitmesinin ortaya koyduğu birkaç önemli gerçek vardır. Birincisi, işçiler 11 aydır ücretlerini alamamışlardır. İkincisi haklarını aramak için Babıali'ye başvurmuşlardır. Üçüncüsü hiçbir örgüt veya kuruluş bu hareketi yönlendirmemiştir. Bu tarihlerde Ameleperver Cemiyeti olmasına rağmen, bu cemiyet işçi sınıfının haklarını savunamıyacak kadar zayıf ve bilinçsiz, olduğundan, Tersane grevi ile hiçbir ilgisi olmamıştır. İşçiler kendi mücadelelerini kendileri yürütmüşlerdir. Ortaya çıkan bir gerçek de böyle hareketlerde işçi sınıfının davasını savunacak bir örgütün gerekliliğidir.

sınıf kavgamız
ancak
İŞÇİ SINIFI
PARTİSİ
önderliğinde
başarıya
ulaşabilir.